

Veranderd

Het begon met handen wassen, dat was niet zo moeilijk dat deden we toch al? Ja dat deed ik al voordat ik ging eten, of voordat ik ging koken, voor en na het verzorgen van mijn partner. Maar nu, nu doe ik het ook als ik de buitendeur heb geopend en als ik in de lift ben geweest, de boodschappen heb uitgepakt en bijna iedere keer als ik bij de kraan kom.

Mijn wasmand stroomt vol met handdoekjes, want papieren handdoekjes heb ik thuis niet. De twijfel groeit, waar doe ik goed aan i.v.m. de belasting van het milieu. Veel was of toch papieren doekjes aanschaffen?

Ach als dat het enige zou zijn gebleven was het allemaal nog wel te doen. Maar we moesten ook ineens de ons aangeleerde beleefdheidsregels afleren. Elkaar geen hand meer geven, hoe vreemd leek dat in maart 2020 en hoe snel zijn we er aan gewend geraakt. Zo zien we ook het afstand houden normaal worden, gelukkig maar, want ik wil niemand besmetten en ik wil door niemand besmet worden.

En thuis zijn we met z'n tweeën, dat waren we al de nodige jaren, de kinderen zijn immers al lang uitgevlogen, uitgevlogen naar het midden van het land. Alle plekken in Nederland waren altijd bereikbaar voor ons, autorijden was nooit een probleem. Maar ineens lijkt het alsof de kinderen verder weg wonen. Een spontaan bezoekje is er nu van beide kanten niet meer bij, dit omdat we de verplaatsingen zo veel mogelijk moeten beperken en omdat we door de leeftijd ineens zijn ingedeeld in een "risico-groep".

Gelukkig vermaken we ons thuis door contact op afstand met vrienden en familie, wat is het fijn dat we in een tijd leven vol moderne technieken, we kunnen elkaar zien en horen zo vaak we willen. En verder zijn we ineens weer gaan lezen, we waren bijna vergeten hoe heerlijk het is om zonder volle agenda weg te kunnen duiken in de wereld van een boek.

Maar soms, als de zon volop schijnt, het er buiten vrolijk uit ziet, dan wordt je ruime appartement ineens te klein, dan wil je naar buiten, daar waar geen mensen zijn, want ontmoetingen maken je kwetsbaarder. Gelukkig is Twente groot genoeg om af en toe even een plekje te zoeken waar je alleen bent. Alleen, maar met een enorme hoeveelheid vogels en andere dieren om je heen, de stilte ontstaan door gebrek aan mensengeluid wordt heerlijk opgevuld door het geluid van de dieren. Het voorjaar is hoorbaar.

